Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 13. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 2 kwietnia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA

z dnia 23 marca 1938 roku

o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów.

I. Obniżenie komornego.

Art. 1.

(1) Obniżenie komornego, przyznane art. 1 ustawy z dnia 29 listopada 1935 r. o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. Nr 21, poz. 29), przedłuża się na czas od dnia 1 grudnia 1937 r. do dnia 31 grudnia 1938 r.

(2) Począwszy od dnia 1 stycznia 1939 r. wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o $2^1/_2\%$ podstawowego komornego aż do osiągnięcia wysokości pełnego podstawowego komornego.

II. Zmiany ustawy w sprawie ochrony lokatorów.

Art. 2.

W ustawie z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. z 1935 r. Nr 22, poz. 31) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 lit. c) i l) otrzymują następujące brzmienie:

„c) mieszkania stanowiące uposażenie służbowe lub części jego; mieszkania atoli zajmowane przez stróżów i zarządców domu tytułem wynagrodzenia za pełnienie ich obowiązków służbowych oraz mieszkanie zajmowane w domach fabrycznych lub kopalnianych (familijnych) przez pracowników fizycznych lub umysłowych podlegają przepisom niniejszej ustawy.

l) budynki lub ich części, których najem ukończy się po dniu 31 grudnia 1937 r. z wyjątkiem mieszkań o 4 izbach (3 pokoje z kuchnią) i mniejszych w budynkach, położonych na obszarze powiatów katowickiego i świętochłowickiego oraz w miastach Katowice, Bielsko i Chorzów".

2) art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 7. (1) Oprócz komornego przysługuje wynajmującemu prawo pobierania opłat za wodę, tudzież w domach, które po dniu 1 lipca 1918 r. zostały połączone z gminnymi kanałami, opłat za kanały. Opłaty oblicza się w wysokości udziału przypadającego na mieszkanie lokatora. Wynajmujący winien lokatorowi na żądanie podać podstawę tego obliczenia i okazać oryginalne rachunki.

(2) Do uiszczenia na rzecz wynajmującego innych opłat lokator nie jest obowiązany".

3) art. 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 12. Jeżeli na miejsce starej budowli ma być wzniesiona nowa budowla, lub jeżeli stara budowla ma być usunięta ze względu na wykonanie planu zabudowania, właściwa władza administracji ogólnej w gminach wiejskich oraz w miastach poniżej 10 000 mieszkańców, a zarząd miejski w miastach powyżej 10.000 mieszkańców, może w wyjątkowym przypadku, uzasadnionym celowością odpowiedniego zabudowania danej części miasta, albo potrzebą realizacji odnośnego fragmentu planu zabudowania, wydać orzeczenie, nakazujące lokatorom opróżnienie zajmowanych lokali w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie to wydaje władza po zatwierdzeniu planów nowej budowy albo planu zabudowania oraz po wykazaniu przez wynajmującego, a w przypadku realizacji planu zabudowania przez gminę, że w stosunku do lokatorów dopełnił świadczeń przewidzianych w art. 11 ust. (2) lit. e) a dotyczących zwrotu kosztów przeprowadzki i zapłaty odszkodowania oraz że właściciel zapewnił lokatorom w razie potrzeby mieszkanie z konieczności. Wniesienie odwołania przeciw powyższemu orzeczeniu, chociażby

odnosiło się ono do przydziału mieszkania z konieczności, nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. Przedmiotem odwołania nie mogą być zarzuty co do rodzaju i wysokości wyżej określonych świadczeń; spory w tych sprawach podlegają właściwości sądów powszechnych".

4) art. 23 znosi się.

Art. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) K. Grzesik.

(Przedruk z Dz. Ust. Śl. z dnia 24. marca 1938 r. Nr 6).

USTAWA

z dnia 1 marca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 pkt d) otrzymuje brzmienie:

„d) wyrażenie „własne gospodarstwo domowe" nie oznacza gospodarstwa domowego koszar, szpitali, schronisk i przytułków, zakładów wychowawczych, pensjonatów, więzień, jadłodajni, hoteli, domów zajezdnych i innych podobnych zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osob handlujących mięsem, zarządzających jadłodajni, restauratorów i oberżystów oraz tych gospodarstw domowych, które posiadają na wyżywieniu powyżej 20 pracowników najemnych lub osób, płacących za wyżywienie.";

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. (1) Zwierzęta rzeźne nie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju, jeżeli:

a) są przeznaczone do spożycia wyłącznie we własnym gospodarstwie domowym:

b) ubój odbywa się w miejscowości, w której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych,

c) nie wykazują objawów chorób lub zmian, nastręczających wątpliwość co do zdatności mięsa do spożycia.

(2) Mięsa zwierząt, nie podlegających badaniu stosownie do przepisu ust. (1), nie wolno sprzedawać.";

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. (1) Urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywają lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzeń dla całego obszaru Państwa lub poszczególnych jego części zezwalać, aby w osiedlach, nie będących miastami powiatowymi, a mających liczbę mieszkańców mniejszą, niż osiem tysięcy, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa mogło być powierzane przez właściwe władze samorządowe, za zgodą wojewody i w zakresie w rozporządzeniu ustalonym, również i odpowiednio uzdolnionym oglądaczom zwierząt rzeźnych i mięsa.

(3) Lekarze weterynaryjni i oglądacze podlegają, prócz swej służbowej zależności od zarządów miast lub powiatowych związków samorządowych — w zakresie czynności, wymienionych w ustępach poprzedzających — nadzorowi władz państwowych."

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. (1) Wyznaczanie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz lekarzy weterynaryjnych do sprawdzania badania, dokonanego przez oglądaczy (art. 16) i do dokonywania badań, nie wchodzących w zakres działania oglądaczy, należy:

a) w miastach powiatowych i miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz w tych miastach o liczbie ludności, wynoszącej co najmniej osiem tysięcy, które utrzymują rzeźnie publiczne — do zarządów tych miast,

b) w pozostałych miastach oraz w gminach wiejskich — do powiatowych związków samorządowych, które ustalają obwody urzędowego badania.

(2) Wojewoda, po zasięgnięciu opinii zainteresowanego związku samorządowego, ustala na podstawie uchwały wydziału wojewódzkiego ilość organów urzędowego badania dla poszczególnych obwodów badania.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia kwalifikacje, jakie powinny posiadać osoby, wyznaczane jako organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

(4) Obsadzanie stanowisk organów urzędowego badania należy do kompetencji właściwego organu związku samorządowego, jednakże wojewoda własną decyzją usunie od sprawowania czynności urzędowego badania osobę, nie posiadającą kwalifikacyj, określonych na podstawie ust. (3).

(5) Wojewoda może wyznaczyć w ramach istniejących kredytów budżetowych organ urzędowego badania na koszt związku samorządowego, jeżeli właściwy organ tego związku, pomimo istnienia koniecznej potrzeby, zaniedba wyznaczenia organu urzędowego badania i nie uczyni tego na wezwanie wojewody w terminie określonym w wezwaniu. Organ urzędowego badania, wyznaczony przez wojewodę, działa do czasu wyznaczenia odpowiedniej osoby przez właściwy organ związku samorządowego.

(6) W rzeźniach, zarządzanych przez władze wojskowe i dostarczających mięso wyłącznie na potrzeby wojska, lekarzy weterynaryjnych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustanawiają właściwe władze wojskowe.";

5) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń ustanawiać obowiązek poddawania sprawdzaniu przez lekarzy weterynaryjnych, wyznaczonych w sposób przewidziany w art. 9, wszystkiego mięsa, sprowadzanego do miejscowości wymienionych w rozporządzeniach, lub też części tego mięsa, w celu stwierdzenia, czy było istotnie zbadane i oznakowane jako zdatne do spożycia, czy nie zachodzi rozkład gnilny oraz czy zostało przywiezione w warunkach zdrowotnych. W rozporządzeniach tych będą oznaczane miejsca sprawdzania.

(2) Mięso — po wprowadzeniu do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonywa wyłącznie lekarz weterynaryjny — winno być ponownie poddane urzędowemu badaniu, jeżeli w miejscu uboju mięso to zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez oglądacza.

(3) Jeżeli zachodzi wątpliwość, czy mięso jest zdatne do spożycia, należy je poddać badaniu laboratoryjnemu na zasadach, określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.":

6) w art. 17 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzanie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań, dokonanych przez organa urzędowego badania, i w związku z tym zmieniać ustalane przez te organa wyniki badań.";

7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. (1) Koszty, związane z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju oraz ze sprawdzaniem badania mięsa (art 15) ponoszą właściwe miasta lub powiatowe związki samorządowe, wyznaczające lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy.

(2) Na pokrycie kosztów, wymienionych w ust. (1), miasta lub powiatowe związki samorządowe mogą pobierać opłaty według norm, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Uprawnienie swe, wynikające z przepisu niniejszego, może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przekazać wojewodom.

(3) Wpływy z opłat, określonych w ust. (2), mogą być użytkowane jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa; poszczególne rodzaje tych wydatków określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.";

8) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Miasta oraz te gminy wiejskie, które utrzymują własne rzeźnie, obowiązane są posiadać urządzenia do sprzedaży mięsa mniej wartościowego.";

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art 21. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzeń:

1) sposób tworzenia obwodów urzędowego badania,

2) sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania,

3) sposób uczenia i egzaminowania oglądaczy oraz ich zakres działania,

4) sposób urzędowego badania, oceny, znakowania i dalszego postępowania z mięsem po urzędowym zbadaniu w celu wpuszczenia mięsa do obrotu oraz warunki wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego,

5) postępowanie z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych zwierząt, poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa sposób rejestrowania i zestawienia wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

(3) Rozporządzenia w sprawach, określonych w ust. (1) pkt. 1), będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rozporządzenia zaś w sprawach, określonych w ust. (1) pkt. 3) i 4), w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej";

10) w art. 22 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Mięso wprowadzane (przywożone) z zagranicy musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowotności, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego, zawierające również stwierdzenie, że mięso to nie przedstawia niebezpieczeństwa zawleczenia zaraźliwej choroby zwierzęcej; mięso to podlega urzędowemu badaniu przez lekarzy weterynarych."

11) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Wprowadzenie z zagranicy mięsa bez urzędowego badania może być dozwolone, jeżeli mięso jest wprowadzane z zastosowaniem środków lub w warunkach umożliwiających jego spożycie.";

12) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. (1) Mięso, wprowadzane z zagranicy, w razie uznania go za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe, podlega zniszczeniu, o ile posiadacz nie spowoduje natychmiastowego cofnięcia takiego mięsa za granicę.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia przypadki, w których mięso, określone w ust. (1), nie może być cofnięte za granicę.";

13) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. (1) Przeprowadzanie urzędowego badania mięsa, wprowadzanego z zagranicy, należy do władz państwowych.

(2) Przy urzędowym badaniu mięsa wprowadzonego z zagranicy, należy postępować według zasad, obowiązujących przy urzędowym badaniu mięsa krajewego; za mięso zdatne może być uznawane jedynie mięso ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(3) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, określi sposób wykonania przepisów artykułu niniejszego oraz postępowanie władz administracyjnych związane z urzędowym badaniem mięsa wprowadzanego z zagranicy".;

14) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. (1) Za badanie mięsa wprowadzanego z zagranicy, będą od posiadaczy mięsa pobierane opłaty.

(2) Wysokość tych opłat określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Opieki Społecznej.";

15) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia:

1) rozciągnąć przepisy art. 22 i 23 na zwierzynę i drób, wprowadzane z zagranicy,

2) zezwalać na wyjątki od przepisów art. 23 i 24 oraz stosować ulgi co do mięsa, wprowadzanego w małym ruchu granicznym lub przeznaczonego do spożycia w podróży,

3) ograniczyć lub zakazać przywozu mięsa z zagranicy w razie niebezpieczeństwa przyniesienia w ten sposób zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może do czasu wydania rozporządzenia na podstawie ust. (1) pkt 2) zezwalać w poszczególnych przypadkach na stosowanie wyjątków od przepisów art. 23 i 24, określając w zezwoleniu szczegółowe warunki jego zastosowania.";

16) art. 30 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, wojewodowie, bądź Komisarz Rządu m. st. Warszawy oraz powiatowe władze administracji ogólnej sprawują nadzór nad badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych.";

17) w art. 31 pkt 7) otrzymuje brzmienie:

„7) kto świadomie wprowadza w obrót, jako środek spożywczy mięso z zagranicy, którego przywóz został dozwolony bez urzędowego badania (art. 25).";

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 18, z dnia 24 marca 1938 roku).

Prenumerata: roczna 12 zł, półroczna 6 zł, kwartalna 3 zł, miesięczna 1 zł. Cena nr. pojedyńczego 30 gr.
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.